

Forhandling, uden Vittighed og uden at drive Gjøet, til Udførelse, var en Saadan, at jeg ikke kan sige, at hans Raad er fulgt af ham selv lige saa lidt som af hans Meningsfæller. Vilde de Herrer virkelig gjøre den Sag til Gjenstand for alvorlig og uheldet Drøftelse med den faste Beslutning, at vi skulle se at komme til en Forstaaelse med hinanden, da tør jeg sige, at man fra denne Side med største Taknemmelighed skal modtage denne Forhandling og gjøre alt Muligt for at opnaa Overenskomst med de Herrer. Men skal det kun være for ad den Omvei at søge nye Angreb paa Krigsbestyrelsen og paa Fuldførelsen af de paaabegyndte Befæstningsanlæg, tror jeg ikke, at der vil opnaas Noget ved den Forhandling.

Lauridsen: Ja, jeg skal udtale mig med en vis Resignation om denne Sag (Uro i Salen. Stemmer: Høiere!)

Formanden (Høgsbro): Jeg vil bede de ærede Medlemmer ikke at forlade deres Pladser; naar de blive siddende, vil det tillige indeholde en Opfordring til Tale- ren om at tale høiere.

Lauridsen: Jeg skal udtale mig med en vis Resignation om denne Sag, fordi jeg, da jeg hørte den ærede Krigsminister, lagde Mærke til, at for ham har det, der bliver sagt her, kun meget ringe Betydning. Den ærede Krigsminister har jo i den Slags Forhold sin egen Opfattelse, og denne Opfattelse er vel ganske jævnt udtrykt deri, at naar vi ikke ere villige, bruges den faktiskke Magt, af hvilken Krigsministeren og hans Folk ere Thændehavere, til alligevel at udføre de Planer, som han anser for at være til Landets Læve. Jeg tror altsaa, at den ærede Krigsministers Politik overfor dette Thing egentlig ganske jævnt lader sig gjen- give i en gammel tysk Sætning, der lyder: „Und bist Du nicht willig, so brauch' ich Gewalt.“ Det tror jeg, har betegnet de sidste Mars militære Politik her i Landet, og da jeg har meget ringe Tanke om at kunne gjøre Indtryk paa den ærede Krigs- minister med Ord og Grunde, tror jeg, at der er Anledning for mig til at fatte mig i Korthed i denne Sag. Naar jeg ikke desto- mindre har taget Ordet, er det først, for at der skal lyde et Ord om, hvad jeg tror, at en hel Del Menneſter her i Landet tænker om denne Sag; jeg vil ikke sige, at det just er Flertallet her i Landet, men det er et meget stort Antal af Landets voksne Indvaanere, navnlig af dem, der ere i de Klasser, man i gamle Dage kaldte de nærende Klasser her

i Landet. De have den Opfattelse, som jeg deler, og som jeg skal tillade mig at frem- sætte, ikke fordi jeg tror, den vil finde An- klang i Diebliffet. Jeg venter ingen Ting i denne Sag, førend vi have haft den næste Krig, om hvilken den ærede Krigsminister udtaler sig med Vængsel, naar han kommer uden for denne Sal og er ude paa sine Møder.

Formanden (Høgsbro): Saavidt jeg forstod det, sagde det ærede Medlem, at den ærede Krigsminister havde udtalt sig med Vængsel efter en kommende Krig; det maa være en Misforstaaelse.

Lauridsen: Det var ikke her i Salen, det var uden for denne Sal. Jeg tror, at den kommer en Gang, den Dag, da man kan faae denne Forening af oprigtig-ærlige Fanatikere i Forvarssagen, oprigtige, hjer- tevarme Fanatikere, som jeg skal anerkjende, at Enkelte ere, og de Standsinteresser, som ere knyttede dertil, i Tale, men jeg er bange for, at den Dag ikke kommer, førend det er for sent. Jeg er bange for, at det skal gaa der, som det saa ofte her i Landet er gaaet, at der kommer den Dag, hvor vi beklage den Naade, hvorpaa det Hele er gaaet, beklage, at vi have haaret os saaledes ad, men at den kommer for sent, saa at der ikke er no- get Mere at gjøre ved denne Sag. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at naar man har udført det, man har paaabegyndt, og det, som man tilsigter at gennemføre her udenfor Kjøbenhavn, saa vil der komme en Dag, hvor man kan tale igennem de Strømmen- ger, som nu gaar; men jeg tror ikke, den Dag er der nu for Tiden, og jeg taler kun, fordi jeg mener, at det er absolut rigtigt at tale noget gennem de Illustoner, som Mange gjøre sig om den Ting. Jeg tror endog, at det er fædrelandsfindet og fædrelands- kjærligt at gjøre Befolkningen opmærksom paa, at der ikke derigennem kan rejses et virkeligt Værn for Danmark, at der ikke deri- gennem kan naaes Noget. Jeg skal nu ikke komme ind paa det finansielle Standpunkt i denne Sag, det er gjort af ganske anderledes kompetente Medlemmer her i Salen, end jeg er, og det er gjort med saa stor Styrke, at jeg kan sige, at den omtrent var slaaende. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig ganske overordentlig dristigt, at man i Tider som de nuværende, tør stille flige Forslag frem her i Thinget. Dette forekommer mig navn- lig, naar man med Hensyn til det Bekuniære ikke har bedre Anvisning at give end den, vi hørte fra den ærede Krigsminister; thi deri tror jeg, at det ærede Medlem for Viborg